Mina Dobzeu în obiectivul Securității din Republica Populară Română

Maria BUȚCU

După instaurarea definitivă a regimului comunist în România, s-a urmărit reducerea treptată a influenței Bisericii Ortodoxe Române și transformarea acesteia într-un instrument de aservire a intereselor statului. Noua conjunctură politică impunea necesitatea unei cooperări între biserică și autoritățile comuniste, supunerea clerului față de legile țării fiind indispensabilă pentru supraviețuirea ei în contextul politic al epocii, pentru că în caz contrar, statul și Biserica s-ar fi exclus reciproc.

Politica noului regim în ceea ce privește activitatea religioasă și poziția bisericii ortodoxe față de stat a implicat reacții adverse din partea unor preoți, care și-au manifestat în mod deschis dezacordul în privința unei „colaborări" între cele două instituții. Un exemplu în acest sens este apelul anticomunist al călugărului basarabean Mina Dobzeu către reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române, prin care chema clerul ortodox *să nu se amestece cu politica și să nu se supună regimului*, să nu colaboreze cu autoritățile statului, atâta timp cât fiecare instituție își are atribuțiile și misiunea sa în societate.

Mina Dobzeu devine subiect de anchetă penală în atenția Organelor Securității de Stat ale Ministerului Afacerilor Interne, începând cu anul 1944. Un episod relevant este creionat de anul 1959, prin care suspectul a fost acuzat că a scris o scrisoare având conținut dușmănos la adresa regimului democrat din Republica Populară Română, pe care a multiplicat-o în 13 exemplare și a expediat-o patriarhului, mitropoliților și episcopilor Bisericii Ortodoxe Române. Ieromonahul și-a justificat acțiunile prin faptul că scrisoarea poartă un caracter religios și a fost scrisă în urma unor „vedenii", pe care le-ar fi avut în vacanța de Paști la chilia sa de la schitul Brădicești, Iași.

O poziție tranșantă în aplicarea pedepsei pentru acțiunile călugărului a avut-o și Institutul Teologic Ortodox din București, care a propus eliminarea definitivă a ieromonahului basarabean din Institut, retrimiterea acestuia la mănăstirea de metanie, pentru a fi pus sub o atentă supraveghere medicală, duhovnicească și civică, luându-se toate măsurile pentru a preveni răspândirea ideilor „greșite" ce l-ar stăpâni pe inculpat.

Prin urmare, la 11 februarie 1960, Tribunalul Poporului l-a condamnat pe Dobzeu Mihail, zis Mina, la șapte ani închisoare corecțională și patru ani interdicție corecțională, cu confiscarea totală a averii personale și cu plata cheltuielilor de judecată.

În această ordine de idei, erau previzibile consecințele unui astfel de comportament al ieromonahului, motiv pentru care putem califica acest act drept o acțiune de rezistență sau chiar o formă de luptă a unor membri clericali împotriva regimului comunist instituit în România.